

Заповіді родинного виховання

(поради для батьків)

Виховання в сім'ї є першоосновою розвитку особистості дитини. Духовний вплив батьківського дому на формування особистості дитини здійснюється завдяки щирій материнській ласці, небагатослівній любові батька, домашньому теплу, затишку, захисту, сімейній злагоді.

Особливу роль у родинному вихованні відіграє загальний психологічний мікроклімат, настрої, уклад, спрямованість (дотримання родинного виховання). Ось вони, складові на підставі власного досвіду, досвіду батьків.

- **Приймайте дитину такою, якою вона є.** Природа створює дитину досить складно, перемішуючи у спадкових генах якості не тільки прямих батьків, а й сотні її предків. Через це в одній сім'ї народжуються різні за здоров'ям, розумом, красою діти. І тільки діяльна батьківська любов допоможе одним розвинути свою красу, розум, здоров'я, а іншим скоректувати свої природні недоліки та перетворити їх на гідність.

- **Не приймайте рішення поодиночі.** Приймати рішення треба при спільній домовленості обох батьків. Коли діти пішли у школу, треба і їх включати в обговорення сімейних справ: спочатку на правах дорадчого голосу, а далі й вирішального.

- **Власна поведінка батьків - головний фактор у вихованні дітей.** Особистий приклад батьків - найкращий спосіб пояснення. Дуже важко заборонити хлопцеві курити, коли батько сам курить. Найкраще виховання дітей - це самовиховання батьків.

- **Не бійтеся з ласкою ставитись до своєї дитини.** Потреба у спілкуванні тісно пов'язана з потребою в ласці. Якщо дитина не відчуває належної ласки, вона нервує, грубить, не знаходить собі місця. Ласка сприяє контакту та продуктивному спілкуванню. Дитина очікує добрих слів від батьків, радісних поглядів. Будьте щедрі на ласку.

- **Не допускайте надмірності в подарунках своїм дітям.** Це привчає їх до утриманських настроїв і стосовно суспільства. А суспільство не робить подарунків - їх треба заробити. Небажання навчатись приходить до тих, хто в дитинстві одержав максимум споживчого щастя.

- **Ніколи не карайте із примхи.** Безперервно втручатись у життя дитини небезпечно, бо це призведе до того, що вона не відрізнятиме дріб'язкового від серйозного. Дитина сама мусить відчути гіркоту помилки та чуття провини за вчинок при довірливій розмові з батьками.

- **Не можна тривалий час залишати дитину у стані образи.** Запам'ятайте золоте правило: за конфліктом повинна йти радість.

- **Не бійтесь конфліктувати з дітьми.** Не може бути виховання без конфліктів. Конфлікт - це співставлення поглядів, смаків, бажань, уявлень. Конфлікт - це завжди перегляд чогось, необхідність оновлення, у спілкуванні народжується істина.

- **Тримайте двері вашого дому відкритими.** У першу чергу для друзів дитини. Допоможіть дитині самій вибрати собі друзів, і вона не буде нічого приховувати від батьків.

- **Діти спроможні радіти й одержувати задоволення від виконаної ними роботи.** Використайте цю здібність, підготуйте їм радість, а краще, коли доручення по дому будуть постійними, з деякою корекцією.

- **Дотримуйтесь основного закону сім'ї: усі турбуються про кожного члена сім'ї й кожний турбується про всю сім'ю.** Дитина повинна бути членом сім'ї, а не її центром, бо виросте егоїст із завищеною самооцінкою, котрий не турбуватиметься про своїх батьків.

Звісно, цих заповідей набагато більше, і їх кількість залежить від педагогічної культури сім'ї. Рівень вихованості дитини залежить від родинного виховання. Нехай воно принесе вам завтрашню радість і щастя.